

عنوان مقاله:

بررسی آموزه های مکتب اصفهان در شهرسازی صفوی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و طراحی شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

احمدرضا شیروانی دستگردی - دکترای تخصصی معماری، دانشگاه فلورانس، ایتالیا -

خلاصه مقاله:

تشکیل دولت صفوی در قرن دهم هجری (17 میلادی) سبب می گردد تا حیات عقلی شیعی به اوج خود برسد، تشیع اثنی عشری به هویت سیاسی و فرهنگی مستقل دست یابد و این هویت و شخصیت را به عنوان خمیرمایه ی فرهنگی همه شیون زندگی پس از خود قرار دهد و زمینه را برای شکفتن آرای حکمی اشراقی، فلسفی و عملی مهیا سازد. استقرار دولت صفوی در اصفهان فرصتی است که این دولت آرمان شهر خود را بر مبنای آرای حکمی و فلسفی بنیان گذارد و به شهر چون نماد و تجسم و تجسد کالبدی - فضایی این مفاهیم بنگرد. طبعاً هنر که مساعدترین زمینه و بستر برای تبلور اندیشه ها و مضامین عالی تفکر اسلامی در همه ادوار آن بوده است، تجسم و تجسد اندیشه های مکتب اصفهان گردید. این پژوهش با روش توصیفی به شناخت اصول معماری و طراحی شهری تحت تاثیر آموزه های مکتب اصفهان در دوران صفویه می پردازد. نتایج این تحقیق مشخص می سازد که مکتب اصفهان در شهرسازی در پی تحقق بخشیدن به اصول تعادل فضایی و توازن کالبدی بوده است. بدین مفهوم که در این مکتب آنچه هست، می باید بازتابی از هستی مطلق باشد.

کلمات کلیدی:

مکتب اصفهان، اصول، طراحی شهری، صفویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/805875>

